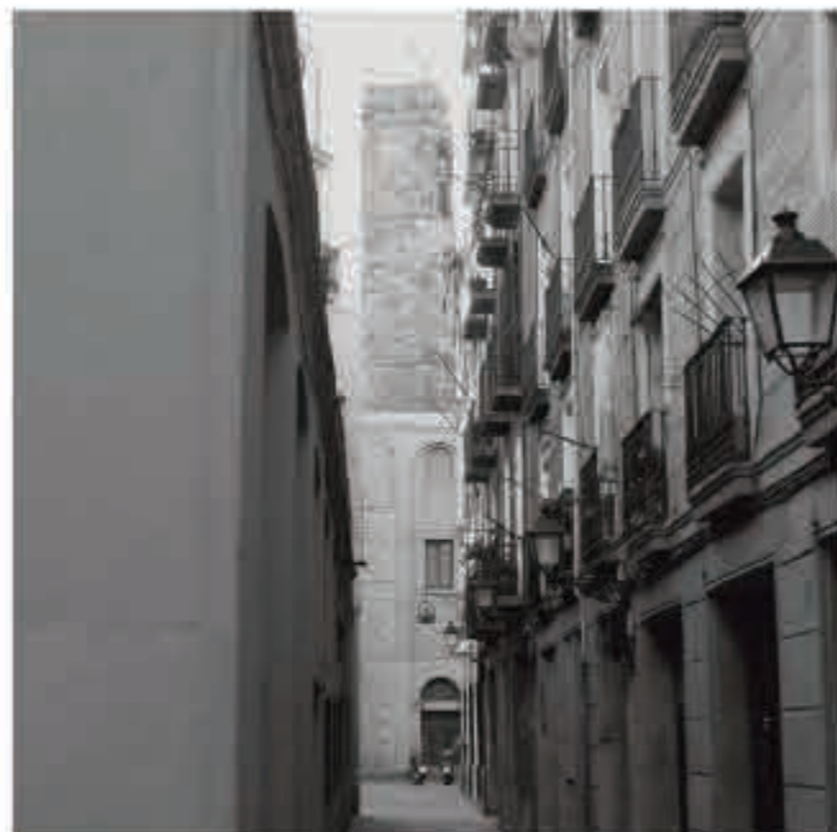

1. PARRÒQUIA DE SANT PERE DE LES PUEL·LES
 Nivell de protecció: Bé Cultural d'Interès Nacional, catalogat com a Monument Històric. Es troba en un estat de conservació bo, i actualment sereix com a parròquia, tot i que originalment va tenir la funció de monestir.
 L'església actual, que ha sofert moltes transformacions, és un edifici de planta de creu grega, coberta amb voltes de canó. Sobre el creuer s'aixeca el segle XII una cúpula sobre trompes, sostinguda per unes columnes exemptes amb capitells corintis que han estat datats del segle X. Sobre la cúpula s'alçava el campanar romànic; dit la torre dels Ocellis, avui desapareguda. Al segle XV s'hi afegí un absis gòtic, que ha estat mal restaurat com a romànic, i s'obrí l'actual portalada.
 Hi ha restes d'arxifes preromàniques en un espai cobert amb volta de creueria, al costat esquerre del presbiteri. Un pati espai cobert amb volta de canó, amb fragments de guixos renaixentistes, dona entrada a la capella del Santíssim.
 D'altra banda, la reconstrucció de la façana duta a terme el 1911 confereix a l'església una falsa aparença de palau neogòtic.
 De l'antic claustre romànic, ampliat el segle XIV amb una galeria superior gòtica, se'n conserven alguns fragments al Museu d'Art de Catalunya, a daltres col·leccions així com al carrer de Sant Ignasi de Terrassa.

2. CAMPANAR SANT PERE DE LES PUEL·LES
 L'actual campanar del monestir no és ni hi ha estat sempre ni és l'original. Com hem vist abans, en van existir d'altres. L'actual es va construir al SXVIII, de planta octogonal i substituïnt la posició dels anteriors campanars. Donada la seva col·locació i la geometria de la façana i la ciutat, generen una perspectiva molt atractiva des de certs punts de la ciutat, entre d'altres, el passatge dels velluters.
 El campanar actua també com a element referent dins de la ciutat, en tant que és pot dividir des de diferents punts i per tant donar orientació dins de la irregularitat de la ciutat de les muralles.

3. PASSATGE DELS VELLUTERS
 Aquest és un passatge estret, d'uns 3 metres d'amplada, de no massa longitud (al voltant dels 75 metres) i molt retranquejat, que connecta el carrer Rec Comtal amb el carrer de Lluís el Piadós en la seva trobada amb la plaça de Sant Pere.
 A la banda Sud i Oest, el tanquen un grup d'edificis baixos, cosa que permet que sigui un passatge prou ben il·luminat i ventilat, mentre que per la banda Nord trobem el cas contrari, on limiten edificis de fins a sis plantes. Per la zona Est, tornem a trobar una sèrie d'edificacions baixes.
 És peatonal, hi tenen prohibida la circulació tot tipus de vehicles, i en general és un espai molt poc usat però amb un gran potencial.

4. MITJERA PASSATGE DE SANT BENET
 Per la banda Sud-Oest de la part del darrere del solar, veiem el final d'un altre de passatges que venen del carrer Lluís el Piadós. En aquest cas, degut a la diferència de cota que hi ha entre el solar del projecte i el carrer, trobem un mur oec per evitar penells de caigudes i conseqüències greus.
 El salt de cota entre el final del carrer i el fons actual del solar és d'uns dos metres i mig, i és per tant una barrera important a l'hora de salvar-la. El tancament que té actualment consisteix en un mur de maó de tres metres i mig, que impedeix qualsevol tipus de visual cap a l'interior del solar.
 El punt de connexió entre aquest dos elements té una amplada al voltant dels cinc metres i mig.

5. PASSATGE DE SANT BENET
 El passatge de Sant Benet és un carrer semipeatonal, és a dir en alguns trams està permesa la circulació de vehicles autoritzats, mentre que en d'altres només s'hi pot accedir caminant. Té una amplada de 5,7 metres, una longitud total d'uns 125 metres, i una geometria peculiar.
 És un carrer en forma de T, on la part per on es pot circular és la L que forma el tram que uneix Lluís el Piadós amb el carrer Trafalgar, i l'apèndix que neix de la "bisagra" és la part peatonal del carrer, que veiem que és també el tram del carrer que acaba en un cul de sac, és a dir, que desvoca a la part posterior del solar.
 Els edificis que envolten tots els trams d'aquest carrer tenen una certa entitat en proporció amb l'amplada del carrer. Totes les construccions varien entre les quatre i sis plantes d'alçada.

6. EDIFICI C/ REC COMTAL 15
 "Edifici entre mitgeres que fa cantonada, de planta baixa amb entresòl, quatre plantes pis i planta terrat. Quatre aacs semicirculars unifiquen la planta baixa amb l'entresòl. Façana de composició regular i ordenada, amb l'acord central central per un petit entausament resolt sobre dues cartel·les i a sobre del qual hi ha una obertura circular. Les obertures són balconcs amb la llosa de pedra mollurada, recolzats sobre cartel·les i disposats intercalant la més o menys volada de la llosa. Totes les obertures són emmarcades amb pedra. Pel passatge Hort dels Velluters, continua la mateixa tipologia de façana, però la majoria de les obertures estan tapades. El tractament de la façana és de pedra vista a la planta baixa, i estucat i pintat a les plantes, que marca unes franges verticals decoratives que no deuen de ser un reguix del mateix estuc. L'immoble ha estat restaurat recentment, per la qual cosa el seu estat de conservació és bo; tot i així hi ha elements que haurien de ser modificats."

7. FAÇANA C/ REC COMTAL 15
 Nivell de protecció: C. Bé d'interès cultural
 Intervencions:
 - Manteniment de la volumetria original i dels elements comuns d'interès.
 - Restauració de les façanes seguint els criteris emprats a l'última intervenció: eliminació d'elements superposats no originals (tendals i rètols que no s'ajusten a la normativa, estenedors, reies, instal·lacions...), manteniment, neteja i recuperació de tots els elements originals (superfícies de pedra, revestiments, lluces dels balconcs, baranes, elements ornamentals, fusteria de totes les obertures, barres de suport dels elements de regulació lumínica).
 - El cromatisme que calgui adoptar per a les superfícies i els elements de les façanes s'haurà de remetre al Pla del Color de Barcelona i/o a l'estudi cromàtic pertinent.
 - Com a tancament de les obertures de la planta baixa, s'adoptarà una solució neutra i harmònica amb la resta de la façana.
 - Com a element de regulació lumínica de les obertures de les plantes pis, si s'escau, s'adoptarà una solució unitària, de color harmònic amb el cromatisme de la façana, amb persianes enrollables (sense calaix visible exteriorment), col·locades a l'interior del forat arquitectònic i endarrereades respecte del pla de façana.

8. CONSTRUCCIONS BAIXES PASSATGE HORT DELS VELLUTERS
 Les edificacions que trobem en el gir del passatge dels Velluters són unes construccions que van des de la part posterior de l'edifici del carrer Rec Comtal fins a trobar-se amb les mitgeres dels edificis que tanquen el solar pel cantó Oest a mitja alçada. Aquestes construccions són de poca alçada, entre tres metres i mig i cinc metres i mig.
 S'hi accedeix des del passatge dels Velluters, i són construccions en no massa bon estat, amb condicions irregulars de ventilació.
 Tanquen qualsevol possible vista o continuïtat entre el carrer Rec Comtal i Velluters, i no gaudeixen de massa bona situació degut a la impossibilitat de "girar-se" cap al solar.
 Constatarem en 5 cossos diferents dins d'una peça amb una certa continuïtat.

9. MITJERA PASSEIG LLUIS COMPANYS
 És, probablement, un dels elements més característics del solar, ja que li donen aquesta geometria tant particular a la part posterior. Es tracta d'un mur continu ceràmic que és el fons de les plantes baixes dels edificis que donen tant al carrer Trafalgar com al passeig Lluís Companys. Va variant la seva alçada, degut a la continuïtat del passeig i el carrer Trafalgar, trobem que en la seva part més baixa, que coincideix amb la cantonada del solar, és d'uns quatre metres i mig, mentre que a la zona més profunda del solar pot arribar fins als sis o set metres d'alçada.
 Un dels avantatges de trobar-nos amb aquesta barrera, aquest mur, és que ens obliga a agafar certa distància respecte les construccions adjacents, i a l'hora, ens hi genera certa privacitat així com uns espais exteriors privilegiats a les façanes posteriors.

10. ARC DE TRIOMF
 L'Arc de Triomf és un monument construït l'any 1888 al passeig Lluís Companys, obra de Josep Vilaseca, Josep Rierys, Josep Llimona, Antoni Vilanova, Torquat Tasso, Manuel Fuxà i Pere Carbonell. Té unes dimensions de 29,8 metres d'alçada per 12,4 metres d'amplada i 2,77 metres de profunditat.
 Està inscrita com a Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) a l'Inventari del Patrimoni Cultural català. Està construït amb maó ceràmic amb majòlica i pedra artificial, i va ser restaurat l'any 1989.
 A diferència d'altres arcs de triomf de marcat caràcter militar, el de Barcelona té un major component civil, caracteritzat pel progrés artístic, científic i econòmic. En els seus orígens servia per donar inici al passeig Lluís Companys, i per tant entrada i benvinguda a la fira internacional celebrada a Barcelona a l'any 1888.
 Dins del catàleg de patrimoni de l'Ajuntament de Barcelona, se li dona una qualificació urbanística 5(p), i s'exigeix com a intervencions necessàries, un manteniment integral periòdic.

